

Р Е Ш Е Н И Е №193

гр. Перник, 21 декември 2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично съдебно заседание на двадесет и втори ноември две хиляди и единадесета година в състав:

СЪДИЯ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 277/2011 г. по описа на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Перник е по повод жалбата на Д.Й.К. *** против акт за установяване на публично държавно вземание № 01-6500/22613/2011 г., за сумата 1988,08 лв., издаден от (за) Изпълнителен директор на ДФ “Земеделие”. Жалбоподателят, чрез процесуален представител излага подробни съображения за отмяна на оспорвания акт, като незаконосъобразен и издаден при процедурни нарушения. Претендира присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по жалбата, чрез представляващ органа процесуален представител оспорва жалбата, поддържа становище, че е неоснователна и следва да се отхвърли и иска присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите не страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима – подадена от засегнато от административния акт лице в законово установения срок.

Разгледана по същество е основателна.

Видно от данните по делото акт за установяване на публично държавно вземание N 01-6500/22613 от 12.04.2011г. е издаден от зам. изпълнителния директор на ДФ “Земеделие”, действащ при условията на делегирана компетентност, предоставена му от изп.директора на ДФ “Земеделие”. Като правно основание за издаване на процесния акт е посочена и разпоредбата на чл.27, ал.3 и ал.4 от ЗПЗЗ.

В нормата на чл. 27 от ЗПЗП е предвиден компетентният орган и редът за събиране на държавни вземания от ФЛ и ЮЛ, като според източника, от който произтичат държавните вземания, законодателят е определил различен орган и различен ред за тяхното събиране.

Съгласно чл.27, ал.2 от ЗПЗП в компетентността на Държавен фонд “Земеделие” е предоставено да предприема действия за събирането на вземания за недължимо платени и надплатени суми по схеми и мерки, изцяло финансирани от държавния бюджет, като е посочено, че приложимият ред за събиране на тези вземания е чл. 418 от Гражданския процесуален кодекс.

Съгласно чл.27, ал.3 от ЗПЗП в компетентността на Разплащателна агенция е предоставено да предприема действия за събирането на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, а в чл.27, ал.4 от ЗПЗП е посочено, че вземанията на Разплащателната агенция, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

От анализа на чл.27 от ЗПЗП се обоснова правният извод, че на основание чл.27, ал.3 и ал.4 от ЗПЗП акт за установяване на публично държавно вземане може да се издаде от Разплащателна агенция, а оттук произтича, че компетентният орган да издаде акт за установяване на публично държавно вземане по реда на ЗПЗП е изпълнителният директор на Разплащателна агенция и такива правомощия не са предоставени на изп.директор на ДФ "Земеделие". С оглед на това Изпълнителният директор на Държавен фонд "Земеделие" не е компетентният орган да издаде акт за установяване на публично държавно вземане по Закона за подпомагане на земеделските производители, поради което и не може да делегира такива права по пълномощие на зам. изпълнителният директор на фонда. Обстоятелството, че в чл.20а от ЗПЗП е предвидено, че изп.директор на фонда е изп.директор и на Разплащателна агенция, не води до различен правен извод. Това е така, защото съгласно ЗПЗП е предвидено съществуването на два отделни органа: Държавен фонд "Земеделие" и Разплащателна агенция, като е определена и различна компетентност на тези органи. С оглед на това, независимо, че едно и също лице е изпълнителен директор и на двата органа, то при изпълнението на техните функции тези органи се представляват или от изпълнителен директор на ДФ "Земеделие" или от изпълнителен директор на Разплащателна агенция.

Независимо от това, съдът прилага разширително тълкуване на издадени, по отношение компетентността на органа вътрешно ведомствени актове, а именно решение по протокол № 17 от заседание на УС на ДФ "Земеделие" и издадената на основание това решение заповед № 01-20/1288 от 8.IV.2011 от Изп. Директор на ДФ "Земеделие", с която се делегират права на зам. Изп. Директор на фонда да издава АУПДВ, като овластения се подписва "за" изпълнителен директор. В тази връзка се приема, че издаденият оспорвания акт е надлежно овластен.

Разгледан и по същество, акт за установяване на публично държавно вземане N 01-6500/22613 от 12.04.2011г. е незаконосъобразен.

По делото от фактическа страна е безспорно, че жалбоподателят в качеството си на земеделски производител по смисъла на параграф 1, т.23 от ДР на ЗПЗП е регистриран с уникален регистрационен номер 191240 в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) и е подал общо заявление за единно плащане на площ с с УИН 14/080609/12103.

По делото е безспорно и обстоятелството, че част от от заявените от Д. Кюрчийски площи са приети за допустими за подпомагане и въз основа на това са му били оторизирани 23 925.13 лева по схема за

единно плащане на площ.(СЕПП). Преценката за допустимост на заявените за подпомагане площи е извършена чрез кръстосани проверки на съдържащите се в заявлението данни.

С оспорения по делото акт за установяване на публично държавно вземане е прието, че от оторизираната сума на жалбоподателя общо в размер на 23 925.13 лева е недължимо платена сумата 1988.08 лева, като от административният орган не са посочени никакви фактически и правни основания, въз основа на които да се извърши преценка защо е приел, че тази сума е недължимо платена и подлежи на възстановяване.

Изложените обстоятелства в акта за установяване на публично държавно вземане, че са извършени допълнителни проверки от Министерство на земеделието и горите, които с писмо с вх. номер 02-0409/2846 от 20.11.2009г. са предадени на ДФ "Земеделие" като окончателните данни, при които трябва да се извършат кръстосани проверки по данните от заявленията за директни плащания за 2009г., под никаква форма не обосновава извода, че част от заявените от жалбоподателя площи са недопустими за подпомагане.

С оглед на това процесният акт за установяване на публично държавно вземане не отговаря на изискванията за съдържание и форма, визирани в чл.59, ал.2 от АПК, тъй като не съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване и за определяне размера на задължението по него, което освен, че представлява съществено процесуално нарушение, прави изцяло невъзможно да се извърши преценка за неговата законосъобразност.

Оспореният по делото акт за установяване на публично държавно вземане противоречи и на материалния закон, тъй като по отношение на жалбоподателя не е налице нито една от законовите предпоставки, посочени в чл.43, ал.3 от ЗПЗП, при които Разплащателна агенция може да откаже или да намали размера на плащането по СЕП.

Съгласно чл.43, ал.3 от ЗПЗП Разплащателна агенция отказва плащане или намалява размера на плащане по СЕПП, когато кандидатът стопанисва площи и/или земеделски парцели с размери, по-малки от определените по реда на чл. 39, ал. 2 от закона или когато за заявените площи не са спазени Условието за поддържане на земята в добро земеделско и екологично състояние, или когато кандидатът възпрепятства извършването на проверка на място, или когато кандидатът е заявил площи, които не стопанисвали, или когато за една и съща площ са подадени две или повече заявления и застъпването на площи не е отстранено.

По делото не е доказано нито едно от основанията, изрично посочени в чл.43, ал.3 от ЗПЗП, при които Разплащателна агенция може да намали размера на плащането. Напротив от данните по делото е видно, че заявените от Д. Кюрчийски площи са приети за допустими за подпомагане и на това основание по СЕПП му е предоставена сумата 23 925.13 лева. С оглед на това по отношение на жалбоподателя не е установено недобросъвестно виновно поведение, което да налага преизчисляване на сумите, тъй като предоставените му суми са

законосъобразно и добросъвестно получени и като такива не подлежат на връщане.

Съдът не намира за необходимо да кредитира изпратеното в отговор на изискани данни от проверки, извършвани по отношение на жалбоподателя от МЗХ, писмо № 11-445/7.XI.2011 от зам. Министър на МЗХ, което по съдържание не внася никаква яснота какви несъответствия са открити, което да е евентуална причина, наложила издаването на оспорвания административен акт.

По изложените съображения обжалваният Акт за установяване на публично държавно вземание N 01-6500/22613 от 12.04.2011г. е издаден в нарушение на материалния закон, поради което са налице предвидените в закона основания за неговата отмяна. В тежест на ДФ "Земеделие" се поставят и направените от жалбоподателя деловодни разноски в размер на 410 лева.

Водим от изложеното, Административен съд Перник,

Р Е Ш И

ОТМЕНЯ по жалба на Д.Й.К.,*** Акт за установяване на публично държавно вземание N 01-6500/22613 от 12.04.2011г. за сумата 1988,08 лв., издаден от (за) Изпълнителен директор на ДФ "Земеделие".

ОСЪЖДА ДФ "Земеделие", София, бул. "Цар Борис III" № 136 да заплати на Д.Й.К.,*** сумата 410 /четиристотин и десет/ лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните с касационна жалба пред ВАС.

Съдия:/п/